

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel

Protokolant: p.o. staż. Natalia Skrzypczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Stare Miasto w Poznaniu Jana Małeckiego

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2020r. na rozprawie

sprawy **M. T.**

ur. (...) w S.

syna B. i G. zd. W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 07.05.2001r., sygn. **IV K 426/01** za przestępstwo z art. 278 §3 k.k. na karę 30 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda kara grzywny została wykonana w całości;

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 08.03.2002r., sygn. **IV K 309/02** za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. i art. 288 §1 w zw. z art. 11 §2 k.k., popełniony w dniu 04 października 2001r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 03.11.2003r., sygn. IV Ko 763/03 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 15.07.2002r., sygn. **V K 155/02** za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k., popełniony w dniu 15.06.2001r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 3 lat próby oraz grzywnę w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 zł każda, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18.11.2004r., sygn. V Ko 1198/04 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 09.05.2003r., sygn. **IV K 1618/02** za ciąg przestępstw z art. 288 §1 k.k., popełniony w dniu 11.05.2002r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 29.09.2003r., sygn. **IV K 640/03** za czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. popełniony w nocy z 5/6.12.2002r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 27.10.2003r., sygn. **II K 209/03** za czyny z art. 279§1 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 190§1 k.k. popełnione w dniu 25.12.2002r., na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 08.04.2004r., sygn. **IV K 1766/03** za przestępstwo z art. 280 §1 k.k., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;

VIII. łącznym Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 24.02.2006r., sygn. **II K 388/05**, którym połączono kary pozbawienia wolności Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 08.03.2002r., sygn. IV K 309/02 i Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 15.07.2002r., sygn. V K 155/02 i wymierzono karę łączną 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 25.12.2002r. do dnia 26.12.2002r. oraz kary pozbawienia

wolności Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 09.05.2003r., sygn. IV K 1618/02, Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 09.05.2003r., sygn. IV K 1618/02 i Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 27.10.2003r., sygn. II K 209/03 i wymierzono karę 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności, kary pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;

IX. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12.09.2008r., sygn. **VIII K 1516/08** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione dnia 27 marca 2008r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 16.02.2009r., sygn. **VIII K 2313/08**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 maja 2009r., sygn. IV K 586/09 za przestępstwo z art. 158 §1 k.k. popełnione w dniu 17 lipca 2008r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 04.06.2009r., sygn. **VIII K 215/09** za przestępstwo z art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 04 grudnia 2008r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XII. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 30.11.2011r., sygn. **III K 545/11** za przestępstwo z art. 242 §3 k.k., popełnione od dnia 15 lutego 2011r. do dnia 05 października 2011r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 04.07.2012r., sygn. VI K 1844/10 za przestępstwo z art. 226§1 k.k., art. 222§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat próby oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda kara pozbawienia wolności nie została zarządzona, kara grzywny została wykonana w całości;

XIV. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 07.02.2012r., sygn. **III K 651/11** za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w lutym 2011r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. łącznym Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31.01.2013r., sygn. **III K 507/12** którym połączono kary pozbawienia wolności Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12.09.2008r., sygn. VIII K 1516/08 i Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 16.02.2009r., sygn. VIII K 2313/08 i wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 30.11.2011r., sygn. III K 545/11 i Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 07.02.2012r., sygn. III K 651/11 i wymierzono karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności, kary pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;

XVI. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 23.11.2018r., **sygn. II K 652/18** za:

- ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełniony w dniu 10 lutego 2018r., 14 lutego 2018r., 15 lutego 2018r., 16 lutego 2018r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 28 sierpnia 2018r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 28.08.2018r., godz. 09.30 do dnia 23.11.2018r., godz. 15.15, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

XVII. Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 18.02.2019r., **sygn. II K 1694/18** za przestępstwo z art. 226 §1 k.k. w zw. z art. 57a §1 k.k., popełnione w dniu 02 kwietnia 2018r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze

20 godzin w stosunku miesięcznym, nadto orzeczono nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, kara ograniczenia wolności nie została wykonana;

XVIII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.06.2019r., *sygn. III K 50/19* za:

- przestępstwo z art. 119 §1 k.k. i art. 257 k.k. i art. 190 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 57a §1 k.k., popełnione w dniu 07 grudnia 2018r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, nadto orzeczono nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego,

- przestępstwo z art. 224 §2 k.k., art. 222 §1 k.k. i art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono zadośćuczynienie na szkodę pokrzywdzonego,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączone i wymierzono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 07.12.2018r., godz. 19.45 do dnia 08.12.2018r., godz. 15.13, kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

orzeka w ten sposób, że:

1. Na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 §1 i 4 k.k., art. 87 §1 k.k. i art. 91 §2 k.k. łączy kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach XVI. (wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej, sygn. II K 652/18) i XVIII. (wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 50/19) oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie XVII (wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie, sygn. II K 1694/18) i **wymierza skazanemu M. T. karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

2. Na podstawie art. 63 §1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

a) Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej, sygn. II K 652/18 od dnia 28.08.2018r., godz. 09.30 do dnia 23.11.2018r., godz. 15.15,

b) Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 50/19 od dnia 07.12.2018r., godz. 19.45 do dnia 08.12.2018r., godz. 15.13.

3. Na podstawie art. 576 §1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

4. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego M. T. w pozostałym zakresie.

5. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) zwalnia skazanego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

sędzia Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

W związku z informacją Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w P. o możliwości wystąpienia warunków do wydania wobec M. T. wyroku łącznego wszczęte zostało z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Sąd, działając z urzędu – w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. – ustalił, że M. T. skazany został następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 07.05.2001r., sygn. **IV K 426/01** za przestępstwo z art. 278 §3 k.k. na karę 30 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda kara grzywny została wykonana w całości;

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 08.03.2002r., sygn. **IV K 309/02** za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. i art. 288 §1 w zw. z art. 11 §2 k.k., popełniony w dniu 04 października 2001r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 03.11.2003r., sygn. IV Ko 763/03 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 15.07.2002r., sygn. **VK 155/02** za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k., popełniony w dniu 15.06.2001r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 3 lat próby oraz grzywnę w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 zł każda, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18.11.2004r., sygn. V Ko 1198/04 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 09.05.2003r., sygn. **IV K 1618/02** za ciąg przestępstw z art. 288 §1 k.k., popełniony w dniu 11.05.2002r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 29.09.2003r., sygn. **IV K 640/03** za czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. popełniony w nocy z 5/6.12.2002r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 27.10.2003r., sygn. **II K 209/03** za czyny z art. 279§1 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 190§1 k.k. popełnione w dniu 25.12.2002r., na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 08.04.2004r., sygn. **IV K 1766/03** za przestępstwo z art. 280 §1 k.k., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;

VIII. łącznym Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 24.02.2006r., sygn. **II K 388/05**, którym połączono kary pozbawienia wolności Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 08.03.2002r., sygn. IV K 309/02 i Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 15.07.2002r., sygn. V K 155/02 i wymierzono karę łączną 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 25.12.2002r. do dnia 26.12.2002r. oraz kary pozbawienia wolności Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 09.05.2003r., sygn. IV K 1618/02, Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 09.05.2003r., sygn. IV K 1618/02 i Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 27.10.2003r., sygn. II K 209/03 i wymierzono karę 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności, kary pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;

IX. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12.09.2008r., sygn. **VIII K 1516/08** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione dnia 27 marca 2008r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 16.02.2009r., sygn. **VIII K 2313/08**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 maja 2009r., sygn. IV K 586/09 za przestępstwo z art. 158 §1 k.k. popełnione w dniu 17 lipca 2008r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 04.06.2009r., sygn. **VIII K 215/09** za przestępstwo z art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 04 grudnia 2008r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XII. Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 30.11.2011r., sygn. **III K 545/11** za przestępstwo z art. 242 §3 k.k., popełnione od dnia 15 lutego 2011r. do dnia 05 października 2011r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 04.07.2012r., sygn. **VI K 1844/10** za przestępstwo z art. 226§1 k.k., art. 222§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat próby oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda kara pozbawienia wolności nie została zarządzona, kara grzywny została wykonana w całości;

XIV. Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 07.02.2012r., sygn. **III K 651/11** za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w lutym 2011r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. łącznym Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31.01.2013r., sygn. **III K 507/12** którym połączono kary pozbawienia wolności Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 12.09.2008r., sygn. VIII K 1516/08 i Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 16.02.2009r., sygn. VIII K 2313/08 i wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z dnia 30.11.2011r., sygn. III K 545/11 i Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 07.02.2012r., sygn. III K 651/11 i wymierzono karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności, kary pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;

XVI. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 23.11.2018r., **sygn. II K 652/18** za:

- ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełniony w dniu 10 lutego 2018r., 14 lutego 2018r., 15 lutego 2018r., 16 lutego 2018r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 28 sierpnia 2018r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 28.08.2018r., godz. 09.30 do dnia 23.11.2018r., godz. 15.15, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

XVII. Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 18.02.2019r., **sygn. II K 1694/18** za przestępstwo z art. 226 §1 k.k. w zw. z art. 57a §1 k.k., popełnione w dniu 02 kwietnia 2018r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, nadto orzeczono nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, kara ograniczenia wolności nie została wykonana;

XVIII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.06.2019r., **sygn. III K 50/19** za:

- przestępstwo z art. 119 §1 k.k. i art. 257 k.k. i art. 190 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 57a §1 k.k., popełnione w dniu 07 grudnia 2018r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, nadto orzeczono nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego,

- przestępstwo z art. 224 §2 k.k., art. 222 §1 k.k. i art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono zadośćuczynienie na szkodę pokrzywdzonego,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 07.12.2018r., godz. 19.45 do dnia 08.12.2018r., godz. 15.13, kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

Skazany M. T., syn B. i G. zd. W., urodził się (...) w S..

Z opinii o skazanym, sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wynika, że opiniowany jest kawalerem, żyje w konkubinacie, ma na utrzymaniu jedno dziecko. M. T. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 21 lutego 2020r., karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, z nałożonych zadań nie wywiązał się, co jednakże częściowo wynika z faktu krótkiego okresu pobytu w

jednostce penitencjarnej, nie uczestniczył w programach resocjalizacyjnych, deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, jednak nie odnotowano negatywnych zachowań na tym tle, nie odnotowano aktów samoagresji, nie było konieczności stosowania środków przymusu bezpośredniego, nie był uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych. Wobec przełożonych skazany stara się przyjmować postawy regulaminowe, stosunki interpersonalne z innymi skazanymi układa zgodnie i bezkonfliktowo, przestrzega porządku i dyscypliny, dba o porządek w celi mieszkalnej i higienę osobistą, nie był nagradzany, ani karany dyscyplinarnie. Skazany przyznaje się do popełnionych przestępstw, deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, jednakże postępy skazanego w resocjalizacji kształtują się negatywnie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów: protokołów i dokumentów znajdujących się w aktach III K 67/20, II K 652/18, II Wp 52/19, II K 1694/18, VI Wo 527/19, VI Ko 2962/19, III K 507/12, II K 388/05, II K 469/05, II Wp 71/09.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.05.2016r. II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345).

Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego M. T., ponieważ wyroki skazujące w sprawach o sygn. akt II K 652/18, II K 1694/18 i III K 50/19 zapadły wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można teoretycznie stosować zarówno przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 01 lipca 2015 roku, jak i w starym brzmieniu, tj. obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku.

Rzeczą Sądu wyrokującego w niniejszej sprawie było zatem rozstrzygnięcie, który z wymienionych przepisów statuuje normę właściwą dla rozstrzygnięcia kwestii intertemporalnej w sprawie M. T.. Zdaniem Sądu rozstrzygnięcie powstałego w niniejszej sprawie problemu intertemporalnego powinno nastąpić w oparciu o art. 4 § 1 k.k., przemawia bowiem za tym ugruntowana w orzecznictwie wykładnia tego przepisu (i to jeszcze w czasie obowiązywania Kodeksu karnego z 1969 r.), z którą Sąd w tym składzie zgadza się, a zgodnie z którą ma on niewątpliwie zastosowanie także w sytuacjach orzekania o karze łącznej, również w wyroku łącznym. Stanowisko takie zaprezentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie o sygn. II KRN 2/95 (OSNKW z 1995 r., z. 3-4, poz. 17), w którym stwierdził, iż „niezależnie od stosowanej przez sąd wydający wyrok łączny zasady kształtowania kary łącznej (absorpcji całkowitej, częściowej czy też kumulacji), sąd ten – w tym zakresie – na nowo dokonuje aktu wymiaru kary zwanej w tym wypadku karą łączną. Zatem winien z jednej strony respektować prawomocność „łączonych” wyroków

(i dlatego też nie wolno mu w tym trybie dokonywać korekt w zakresie wymiaru kar orzeczonych za poszczególne czyny prawomocnie osądzone), ale z drugiej strony również ewentualną zmianę stanu prawnego, jeśli zmiana ta dotyczy na nowo kształtowanych – w myśl reguł wyznaczonych w art. 67-71 k.k. – składników wymiaru kary i jest to zmiana korzystna dla oskarżonego (np. korzystniejsze tzw. przeliczniki, wyższy próg wymagany dla orzeczenia kary zastępczej)”. Wymierzanie kary łącznej w wyroku łącznym jest niewątpliwie orzekaniem o odpowiedzialności karnej za przestępstwa. W art. 4 § 1 k.k. nie ma zaś mowy o orzekaniu o sprawstwie i winie, tylko o orzekaniu. Nie ulega więc wątpliwości, że zakresem jego zastosowania zostało objęte każde orzekanie o odpowiedzialności karnej za przestępstwo, także w zakresie kary przy wydawaniu wyroku łącznego.

Warunki do orzeczenia kary łącznej według przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r. zostały określone w art. 85 k.k. i nast. k.k. Zgodnie z przepisem art. 85 k.k. karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

I tak, „pierwszym” chronologicznie wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego M. T. jest wyrok Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 07.05.2001r., sygn. IV K 426/01 (opisany wyżej w pkt. I). Badając natomiast daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw opisanych kolejno w pkt. II, III, IV, V, VI, VII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XVI, XVII i XVIII, stwierdzić należy, że każdorazowo popełnione one zostały po wydaniu wyroku w sprawie II K 45/11, a zatem brak było podstaw do objęcia ich wyrokiem łącznym.

Kolejno kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt II, III, IV i V stanowiły przedmiot rozpoznania w sprawie sygn. II K 388/05, w której Sąd Rejonowy w Nowym Tomyślu w dniu 24.02.2006r. wydał wyrok łączny. Natomiast kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt IX, X, XI, XII i XIV stanowiły przedmiot rozpoznania w sprawie sygn. III K 507/12 w której Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w dniu 31.01.2013r. wydał wyrok łączny. Jednocześnie czyny osądzone wyrokami opisanymi w pkt XVI, XVII i XVIII zostały popełnione po wydaniu wyroków łącznych w sprawach o sygn. II K 388/05 i III K 507/12 i w tym zakresie brak było podstaw do objęcia ich wyrokiem łącznym.

Odnosząc się natomiast do możliwości objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, sygn. VI K 1844/10 wskazać należy, że kara pozbawienia wolności wymierzona tym wyrokiem orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i nie podlega już wykonaniu, ponieważ nie zarządzono jej wykonania w okresie próby i 6 miesięcy po jej upływie. Zatem uznać należało, że brak było podstaw do objęcia jej wyrokiem łącznym.

Jednocześnie czyny osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 23.11.2018r., sygn. II K 652/18, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 18.02.2019r., sygn. II K 1694/18 i wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.06.2019r., sygn. III K 50/19 popełnione zostały odpowiednio w dniu 10 lutego 2018r., 14 lutego 2018r., 15 lutego 2018r., 16 lutego 2018r., w dniu 28 sierpnia 2018r., w dniu 02 kwietnia 2018r. i w dniu 07 grudnia 2018r., a więc zostały popełnione i prawomocnie osądzone każdorazowo po dniu wejścia w życie nowelizacji ustawy Kodeks Karny obowiązującej od dnia 01 lipca 2015r. Tym samym w stosunku do powyższych skazań zastosowanie mają przepisy regulujące zasady orzekania kary łącznej w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2019r.

Uwzględniając, zatem treść art. 85 i następne k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r., stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie nie zostały spełnione materialnoprawne przesłanki do wydania wyroku łącznego.

Rozważyć zatem należało dopuszczalność wydania wyroku łącznego wobec skazanego M. T. na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, regulujących podstawy orzekania kary łącznej. Przypomnieć zatem należy, że zgodnie z art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z kolei jak stanowi § 2 tego artykułu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Wobec powyższego, ustalając, że obecnie (w dacie wydania nieprawomocnego wyroku łącznego) podlega wykonaniu wobec skazanego M. T. wykonana w części kara łączna 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 23.11.2018r., sygn. II K 652/18, kara łączna 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.06.2019r., sygn. III K 50/19 oraz kara 6 miesięcy ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 18.02.2019r., sygn. II K 1694/18, możliwe było połączenie wyżej wymienionych kar łącznych pozbawienia wolności i jednostkowej kary ograniczenia wolności.

Sąd uznał jednocześnie, że w odniesieniu do wskazanych wyżej, podlegających łączeniu kar, nie zachodzi negatywna przesłanka wymierzenia kary łącznej określona w art. 85 § 3 k.k. (i to także przy uwzględnieniu zmian tego przepisu od 15 kwietnia 2016r.), a co jednoznacznie wynika z analizy dat popełnienia przestępstw osądzonych w tych sprawach i danych dotyczących odbywania przez skazanego kar w poszczególnych sprawach.

Podsumowując powyższe Sąd przyjął, że in concreto dla skazanego M. T. względniejsze są przepisy o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., albowiem łączeniu podlegają kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. XVI, XVII i XVIII.

Zatem, na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 §1 i 4 k.k., art. 87 §1 k.k. i art. 91 §2 k.k. Sąd połączył kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach XVI (wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej, sygn. II K 652/18) i XVIII (wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 50/19) oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie XVII (wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie, sygn. II K 1694/18) i wymierzył skazanemu M. T. karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, pozostawiając na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. odrębnemu wykonaniu wyroków podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym.

Sąd odniósł się już do kwestii braku warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazanie M. T. w sprawie VI K 1844/10 według przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015r., przy czym rozważania te aktualne pozostają również przy rozważaniu warunków do wydania wyroku łącznego wobec tego skazania według przepisów obecnie obowiązujących. Przypomnieć należy, że upłynął już okres próby i okres 6 miesięcy po upływie okresu próby i nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności we wskazanym okresie, a co za tym idzie uznać należy, że nie podlega ona wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 k.k., ponieważ nie jest możliwe zarządzenie jej wykonania, a to stanowi warunek negatywny do połączenia kary pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karami pozbawienia wolności wymierzonymi w sprawach opisanych w pkt XVI i XVIII oraz karą ograniczenia wolności wymierzoną w sprawie opisanej w pkt XVII. Powyższe stanowisko znajduje również oparcie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2017r. IV KK 483/16 (Legalis nr 1625027), zgodnie z którym „jak stanowi art. 75 § 4 k.k., zarządzenie wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. W rezultacie sąd I instancji nie jest uprawniony do połączenia węzłem kary łącznej kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy okres próby zakończył swój bieg i jednocześnie w ciągu kolejnych 6 miesięcy od zakończenia okresu próby nie zarządzono wykonania tej kary”. Z kolei w wyroku z dnia 21 marca 2017r. w sprawie o sygn. III KK 72/17, Sąd Najwyższy stwierdził, że „w art. 85 § 2 k.k. chodzi o takie kary, w stosunku do których nie została zakończona procedura ich wykonania. W takim razie także o karach orzeczonych z

warunkowym zawieszeniem ich wykonania, przed zakończeniem okresu próby oraz upływem okresu, w którym można wydać zarządzenie o wykonaniu kary warunkowo zawieszanej, nie można twierdzić, że nie podlegają wykonaniu. Z drugiej zaś strony nie może stanowić podstawy wymiaru kary łącznej kara, która nie podlega wykonaniu w momencie rozważania kwestii wymiaru kary łącznej, a więc taka kara, która nie podlega wykonaniu z tego powodu, że została już w całości wykonana lub nie została w całości wykonana, lecz zaktualizowały się przesłanki wykluczające jej wykonanie. Gdy chodzi o karę pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszane, przesłanką wykluczającą jej wykonanie niewątpliwie jest upływ okresu próby oraz dalszych 6 miesięcy od zakończenia tego okresu, o czym mówi art. 75 § 4 k.k. w takim więc wypadku nie można przyjąć, że jest to kara podlegająca wykonaniu, zatem i podlegająca łączeniu” (Legalis nr 1587070).

Przechodząc do rozważań odnośnie miarkowania wymiaru kary łącznej przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, że kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, że kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw. Jednak nie można zapomnieć, iż kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie wszak z art. 85 a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie SN z dnia 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną jak w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach o sygn. II K 652/18, II K 1694/18 i III K 50/19 zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych wymienionymi wyrokami przestępstw nie jest tożsamy (przestępstwa przeciwko mieniu, przeciwko działalności instytucji państwowych, przeciwko pokojowi, ludzkości, przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej, a przemawiało za zastosowaniem zasady asperacji bliżej kumulacji. Ponadto, pomiędzy przestępstwami objętymi łącznymi karami osądzonymi w sprawach podlegających łączeniu, zachodziła jedynie częściowa bliskość czasowa, a także przestępstwa te popełnione zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych, co również przemawiało za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji, bliżej kumulacji, co też znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego M. T. (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 k.k. Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 2 lat i 2 miesięcy do 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar, czyli kara 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie sygn. III K 50/19 do sumy łączonych kar).

Wymierzając karę łączną w wyroku łącznym nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych, jednak w sytuacji, gdy według znowelizowanych przepisów art. 85 i nast. k.k. łączeniu w wyroku łącznym podlegają już poprzednio orzeczone kary łączne, a nie jednostkowe, to okoliczność ta nie pozostaje bez znaczenia przy wymiarze kolejnej kary łącznej, skoro de facto już raz (przy wymiarze kary łącznej) uwzględnione zostały związki przedmiotowe i czasowe zachodzące pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami i znalazło to swój wyraz w takim, a nie innym wymiarze kar łącznych, podlegających obecnie łączeniu w ramach wyroku łącznego. Dlatego zgodnie z art. 85 a k.k. (obowiązującym od 1 lipca 2015r.), orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne.

W świetle powyższego, miarkując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego M. T., zważyć należy, iż skazany przebywa w warunkach izolacji więziennej od 21 lutego 2020r. i w świetle opinii o skazanym wydanej przez zastępcę dyrektora jednostki penitencjarnej, w której odbywa karę, a którą przytoczono na wstępie uznać należy, że na obecną chwilę prognoza kryminologiczna wobec skazanego jest negatywna. Zachowanie M. T., które ocenić należy jako przeciętne, dowodzi, że proces jego resocjalizacji jeżeli już się rozpoczął, to jednak z uwagi na jego zupełnie wstępny etap nie można jeszcze zdaniem Sądu przesądzać, czy odniesie pozytywne rezultaty i kiedy, skoro koniec kary łącznej wymierzonej niniejszym wyrokiem łącznym będzie przypadał na drugą połowę 2023 roku. Powyższe okoliczności wskazują, że z dużą ostrożnością należy oceniać zachowanie skazanego, jeżeli chodzi o postępy w procesie resocjalizacji, w tym krytycyzm wobec popełnionych przestępstw.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji – bliżej zasady kumulacji – i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzył skazanemu M. T. karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Takie ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu orzeczona w tym wyroku kara łączna i związana z nią dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągnięte cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowoduje motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą. Tym samym jedynie kara łączna w orzeczonym wymiarze spełni zdaniem Sądu swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

W wyroku łącznym, Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności zaliczył także skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

c) Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej, sygn. II K 652/18 od dnia 28.08.2018r., godz. 09.30 do dnia 23.11.2018r., godz. 15.15,

d) Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 50/19 od dnia 07.12.2018r., godz. 19.45 do dnia 08.12.2018r., godz. 15.13.

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego M. T. w pozostałym zakresie tj. w odniesieniu do wyroków opisanych w pkt I, II, III, IV, V, VI, VII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV.

Nadto, na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego długoterminowej kary pozbawienia wolności, brakiem majątku i źródła dochodu.

sędzia Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować uzasadnienie w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć skazanemu z pouczeniem wskazując, że w przypadku wniesienia apelacji, apelacja winna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę, którego skazany winien ustanowić lub w terminie 7 dni od doręczenia uzasadnienia wyroku skazany może złożyć do Sądu Okręgowego w Poznaniu wnioszek o ustanowienie obrońcy z urzędu, który to wniosek może zostać uwzględniony w przypadku, gdy skazany w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny i to wszystko pod rygorem odmowy przyjęcia apelacji.
4. Za 14 dni, z apelacją lub wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Poznań, dnia 06.07.2020r.

sędzia Izabela Dehmel